

«¡Quín fástich fá,
que tot lo dia
de fangueijá.
Sempre fent teulas,
sempre mahons,
també rajjolas,
també cairons.»

3.^a

«Jo vuy aná á Barcelona,
baixemhi, mare, tot seguit,
que á n' aquí 'm faria vella
sens trobarne cap partit.
Dintre de Barcelona,
com hi ha móltas mes gent,
no será estrany que trobi
aviat un pretenden.

Plegant al vespre
de treballá,
cap á la Rambla
á passeijá.
Luego 'l diumenge
cap al Mabil,
sempre s' en pesca
un de tranquil.»

4.^a

Ja la tenim á la mossa,
la noya de Sant Andreu,
anant á passeijá 'l vespre
ab la mareta aprop séu.
Ja veu que li fa l' aleta
algun pinxo de racó,
y ella, tocant á sa mare,
li diu que va de debó.

Ella remena
tot lo séu cos,
ell se li acosta
tot fenna l' ós.
Ja se la mira
prop un fanal
y li diu: «Flavia,
tens móltas sal.»

5.^a

Al carré de casa séva
hi ha un fadrí sabaté
mes embustero que 'n calsas,
mes dropo que 'n no-fé-re.
Li comensa á fé l' aleta
y tirarli alguna fló,
li diu si 'l vol estimá
y ella contesta que no.

Volan las donas
al séu costat,
van plens de pega
y enfigassats,
menjan pastetas
de la cassola
y tot lo dia
rosegan sola.

6.^a

Un fadri mestre de cassas
«Minyona, li va di,
tindria gran alegría
que festeijés vosté ab mi:
li emblanquinaria la cuina,
li arreglaria 'l fogó
ab rajjola de Valencia
y siment romá mól bo.

Si té goteras
á n' al terrat,
ab morté y sorra
queda tapat;
si per las escletxas
hi entra 'l vent,
serán tapadas.
ab un moment.»

7.^a

Un forné la rodeijaba
ab la manta embolicat
«Noya, si voste 'm volia,
jo fóra 'l séu estimat:

A04/4487: 188

